

Skattespørgsmål om økonomisk støtte til folketingskandidater

DEPECHEN 2022, NR. 19
14. september 2022

Folketingskandidater skal betale skat af bidrag, som modtages udenom en partiforening - også af hjælp i form af betalte støtteannoncer eller rådighed over en kampagnebil. Ingen mulighed for fradrag for valgkampudgifter.

Af Lars Jacobsen, lar@bdo.dk

Det er dyrt at føre valgkamp, og den støtte, som de lokale partiforeninger bidrager med, er sjældent tilstrækkelig til at sikre valg. Derfor er det helt almindeligt, at mange kandidater søger økonomisk støtte andre steder, herunder hos virksomheder i opstillingskredsen. Det rejser altid spørgsmål om de skattemæssige konsekvenser hos såvel modtageren som giveren af den økonomiske støtte.

Kandidaterne

Støtte, der modtages via en partiforening, er skattefri. Det gælder, uanset om støtten anvendes til dækning af udgifter til annoncer og flyers eller til dækning af rejse- og opholdsudgifter. I forhold til de sidste er skattefriheden dog betinget af, at der er tale om dækning af udgifter efter regning. Der kan ikke skattefrit udbetales støtte efter reglerne om skattefrie kørepenge og diæter.

Økonomisk støtte, der modtages udenom en partiforening, er skattepligtig som personlig indkomst. Det fastslog Landsskatteretten i en [afgørelse fra 2017](#). Sagen handlede om en politiker, der havde modtaget kontante sponsorbidrag på 68.000 kr. til delvis dækning af sine kampagneudgifter, hvilke udgifter ikke kunne modregnes i det skattepligtige beløb.

Skattepligten omfatter ikke kun kontante bidrag, men fx også bidrag i form af støtteannoncer eller rådighed over en kampagnebil. Det fremgår direkte af [Skattestyrelsens juridiske vejledning](#).

At beskattningen sker som personlig indkomst betyder, at marginalskatten udgør ca. 52 %, idet der ikke skal betales AM-bidrag af den slags indkomst.

Der foreligger ikke afgørelser fra praksis om, hvad der gælder, hvis en partiforening modtager et kampagnebidrag betinget af, at bidraget af foreningen udbetales krone for krone til en specifik kandidat til hel eller delvis dækning af dennes valgkampudgifter. Det kan næppe udelukkes, at et sådant bidrag i skattemæssig forstand vil skulle sidestilles med et bidrag modtaget udenom partiforeningen og derfor kan medføre skattepligt hos modtageren.

Virksomheders valgkampbidrag

Praksis er benhård. Virksomheder har ikke under nogen omstændigheder skattefradrag for bidrag til en politikers valgkampagne. Selvstændiges bidrag sidestilles således med en privat hævning i virksomheden, mens bidrag fra selskaber normalt anses for en udlodning til aktionærene. I så fald nægtes selskabet ikke kun fradrag for betalte bidrag, men aktionærene beskattes samtidig af et tilsvarende beløb som aktieindkomst.

INDHOLD

- Skattespørgsmål om økonomisk støtte til folketingskandidater
- Topskattegrænsen stiger til 568.900 kr. i 2023
- Skat ved salg af forældrelejligheder
- Skilsmisse med skattesmæk
- Konsekvenser ved nedsættelse af elafgiften

Topskattegrænsen stiger til 568.900 kr. i 2023

For første gang i flere år vil der til næste år formentlig igen være over en halv million danskere, der vil skulle betale topskat. Topskattegrænsen hæves med 16.400 kr., svarende til en stigning på knap 3 %.

Af Martin William Boel Kristensen, mwk@bdo.dk

Topskattegrænsen reguleres hvert år efter et kompliceret regnestykke med en procentsats, der svarer til lønudviklingen for arbejderes og funktionærers bruttolønninger - eksklusive bidrag til arbejdsmarkedspensioner og ATP - to år forud for det pågældende finansår.

Topskattegrænsen for 2023, der netop er offentliggjort og som lyder på 568.900 kr., er således fastsat ud fra lønudviklingen i 2021, der er opgjort til 2,97 %.

Det højere loft betyder, at kun personer med en gennemsnitlig månedlig indkomst på over 51.531 kr. før arbejdsmarkedsbidrag skal betale topskat i 2023. Løftet giver en skattelettelse på ca. 2.500 kr. til dem, der allerede ligger over den nye grænse.

Slut med de store stigninger i beløbsgrænsen

Ved en skattereform tilbage i 2012 blev det besluttet at hæve grænsen for, hvornår der skal betales topskat, ganske betydeligt. Løftet skulle ske over en 10-årig periode, der slutter i år. Derfor har vi i en årrække været vant til ganske pæne stigninger i topskattegrænsen, fordi denne altså er blevet hævet både ud fra lønudviklingen og ud fra den politiske aftale om et højere loft.

Tilbage i 2017 lød topskattegrænsen således på 479.600 kr., mens den i 2022 lyder på 552.600 kr. Over disse fem år er grænsen dermed blevet løftet med 72.900 kr., det vil sige med i gennemsnit lige over 14.500 kr. om året. Når topskattegrænsen til næste år ikke desto mindre hæves med et højere beløb, nemlig med 16.400 kr., skyldes det ikke et ekstraordinært løft, men derimod, at lønudviklingen i 2021 var en del højere end i de foregående år.

Beregningsgrundlaget

Topskatten beregnes i 2023 som 15 % af den del af din personlige indkomst efter arbejdsmarkedsbidrag med tillæg af eventuel positiv nettokapitalindkomst over 48.800 kr. (2023), der overstiger beløbsgrænsen på de 568.900 kr. Der er ingen mulighed for overførsel af et uudnyttet bundfradrag (for topskat) mellem ægtefæller. For to ægtepar, der begge har en husstandsindkomst på 1 mio. kr. før arbejdsmarkedsbidrag, men hvor indkomsten i det ene tilfælde er fordelt 50/50 og i det andet 20/80, vil det første par ikke skulle betale topskat, mens det andet vil skulle betale topskat med 27.525 kr.

Antal topskattebetalere

Skatteministeren har i et [nyligt svar](#) til Folketingets Skatteudvalg oplyst, at antallet af topskattebetalere forventes at ville udgøre ca. 470.000 i år og ca. 493.000 til næste år. Skønnet er imidlertid baseret på en lovmodel i kombination med regeringens økonomiske redegørelse fra maj. På grund af den siden da tiltagende inflation og dennes indvirkning på lønudviklingen er det derfor vores forventning, at det faktiske antal topskattebetalere i 2023 vil blive noget højere og kommer over en halv million.

Gennemsnitligt er det mindre end hver tiende dansker, der betaler topskat. En stor gruppe betaler topskat hvert år, mens andre kun gør det i enkelte år. I et [ministersvar fra 2020](#) blev det oplyst, at der blandt de borgere, der i 2017 fyldte 59 år, var næsten 60 %, der havde betalt topskat i mindst ét år siden det år, hvori de fyldte 36 år. På grund af de efterfølgende løft af topskattegrænsen er denne andel faldet til nok under 40 %, men det er stadig ganske mange, der over tid kommer til at betale topskat.

”Løftet giver en skattelettelse på ca. 2.500 kr. til dem, der allerede ligger over den nye grænse”

Skat ved salg af forældrelejligheder

En gevinst ved salg af en ejerlejlighed er som udgangspunkt kun skattefri, hvis ejeren selv har boet i lejligheden i en periode. Der gælder ingen krav til længden af denne periode, men indflytningen skal have været reel.

Af Jesper Larsen, jql@bdo.dk

En forældrelejlighed er i skattemæssig forstand en udlejningsejendom. Derfor skal der normalt betales skat af gevinsten, når lejligheden sælges. Beskatningen sker i de fleste tilfælde som kapitalindkomst, hvilket betyder en marginalskat på mellem 25 og 42 % eksklusive kirkeskat, idet skatten afhænger af avancens størrelse og sælgerens øvrige indkomstforhold.

Når en forældrelejlighed købes, sker det først og fremmest for at skaffe et barn tag over hovedet og kun i mindre grad med en forventning om at score store penge på købet. De senere års kolossale værdistigninger på mindre ejerlejligheder i de større byer er derfor kommet helt uventet for de fleste forældre. Og ikke så få af dem overvejer nu, hvad der skal til, for at de kan sælge lejligheden skattefrit. Det findes der to opskrifter på.

Flyt selv ind i lejligheden

Hvis forældrene selv flytter ind i lejligheden, vil gevinsten ved et senere salg automatisk blive skattefri. Det gælder også den del af værdistigningen, som kan henføres til tiden før indflytningen.

Der gælder ikke noget krav til, hvor længe forældrene skal bo i lejligheden. I teorien er to måneder tilstrækkeligt. I praksis kræves der normalt flere år. Indflytningen skal nemlig være udtryk for en reel flytning. Det betyder, at forældrene qua deres el- og varmemforbrug mv. i lejligheden skal kunne godtgøre, at de reelt har boet i denne, og at de ikke samtidig havde andre boliger til deres rådighed. Udlejning af den hidtidige bolig vil normalt ikke blive anset som tegn på en reel flytning.

De håndfaste krav til dokumentationen for den reelle hensigt med en flytning kan illustreres med en [nylig offentliggjort dom fra Østre Landsret](#). Sagen handlede om en mand, som i 2015 købte en ejerlejlighed med henblik på udlejning, men som i forbindelse med skilsmisse angiveligt flyttede ind i lejligheden og boede i denne i et lille års tid.

Landsretten fandt - ligesom tidligere instanser - at manden ikke havde løftet bevisbyrden for, at han reelt havde boet i lejligheden. Gevinsten ved salget af denne var derfor skattepligtig. Afgørelsen blev blandt andet begrundet med, at flytningen til lejligheden var af midlertidig karakter, at folkeregisteradressen ikke blev flyttet, og at den tidligere adresse fortsat blev anvendt i forskellige sammenhænge.

Salg lejligheden til barnet til en lav pris

Hvis en forældrelejlighed har været vurderet som "fri" - altså ikke som udlejet - kan den normalt sælges til barnet til en pris helt ned til 85 % af den offentlige vurdering. Da de offentlige vurderinger har været berostillet i snart mange år, vil en udnyttelse af denne regel ofte betyde, at lejligheden vil kunne sælges til barnet til så lav en pris, at forældrene slet ikke scorer en gevinst og derfor ikke skal betale skat af en sådan.

Hvis barnet bor i lejligheden i en kort periode efter købet og ikke har købt eller lejet en ny bolig inden købet af denne, vil han eller hun efterfølgende kunne sælge lejligheden til markedspris uden at skulle betale skat af gevinsten. Et hurtigt salg i kombination med en stor gevinst vil dog kunne betyde, at Skattestyrelsen efterfølgende udbeder sig nærmere oplysninger med henblik på at vurdere, om betingelserne for at kunne handle til en lav værdi var opfyldt. Vurderes dette ikke at være tilfældet, vil styrelsen kræve beskatning hos forældrene og gaveafgift hos barnet af den rabat, der er givet på prisen.

"Landsretten fandt - ligesom tidligere instanser - at manden ikke havde løftet bevisbyrden for, at han reelt havde boet i lejligheden"

Skilsmisse med skattesmæk

Boliger, der ejes i fællesskab, giver ofte skattemæssige udfordringer, når et parforhold bliver opløst, og den ene part bliver boende i huset eller lejligheden. Det gælder især for papirløst samlevende.

Af Steen Mørup, stm@bdo.dk

Når et parforhold går i opløsning, sker der sædvanligvis det, at den ene part umiddelbart fraflytter den fælles bolig, mens den anden bliver boende. Hvis der er tale om en ejerbolig, som begge parter har stået som ejer af, vil den fraflyttede ofte have et ønske om, at huset eller lejligheden hurtigst muligt bliver solgt, eller at den tilbageblevne straks overtager den fraflyttedes ejerandel.

Det sidste er ikke altid så nemt, fordi den tilbageblevne part ikke altid kan blive kreditgodkendt til at overtage ejerskabet af hele ejendommen, og måske samtidig ikke er villig til flytte, så boligen kan blive solgt til tredjemand. Ikke så sjældent ender det derfor med, at begge parter bliver ved med at eje ejendommen sammen - ofte i flere år.

For papirløse giver dette øjeblikkeligt skattemæssige udfordringer, hvilket kan illustreres med en [netop offentliggjort afgørelse](#) fra Landsskatteretten.

Det fraflyttede parcelhus

Sagen handlede om en kvinde, der i 2008 købte et helt almindeligt parcelhus sammen med hendes daværende samlever. I begyndelsen af 2011 fraflyttede hun imidlertid huset og bad samtidig ex-kæresten om at sælge dette, hvilket han imidlertid modsatte sig. De var også uenige om, hvordan et salg af huset skulle foregå, og om hvordan provenuet i et tilfælde af et salg skulle deles.

Ex-kæresten blev boende i huset frem til den 1. juni 2016, hvorefter huset stod tomt, indtil det blev solgt.

I sin afgørelse fastslog Landsskatteretten, at den der overlader en ejendom til en nærtstående - hvilket også omfatter tidligere partnere - skal stilles som ved udlejning til fremmede og derfor skal beskattes af forskellen mellem markedslejen og den faktisk modtagne leje, men med mulighed for fradrag for udgifter til ejendomsskat og husforsikring mv.

I det konkrete tilfælde havde kvinden ikke modtaget nogen husleje overhovedet, idet hun af sin advokat havde fået oplyst, at hun civilretligt ikke havde krav på en sådan. Dette var imidlertid uden betydning i forhold til beskattningen. Landsskatteretten tiltrådte derfor, at kvinden for årene 2015 og 2016 var blevet beskattet af beløb på henholdsvis 57.830 kr. og 38.553 kr.

Ex-kæresten

Den offentliggjorte afgørelse handler kun om kvinden, som fraflyttede det fællesejede hus. Det er imidlertid nærliggende at tro, at skattemyndighederne har rejst et tilsvarende krav mod hendes tidligere samlever, idet denne - når der ikke er betalt husleje - skattemæssigt anses for at have modtaget en gave svarende til den ikke-betalte husleje. Noget som de fleste vil anse for at være absurd, men som ikke desto mindre er en realitet.

Ægtefæller

Når ægteskaber opløses, og den ene ægtefælle flytter fra en ejerbolig, som har været ejet i fællesskab, kan de beskrive skattemæssige konsekvenser om udlejningsbeskatning undgåes frem til bodelingstidspunktet, hvis den fraflyttede part fortsat accepterer at betale ejendomsværdiskat af sin ejerandel af den fraflyttede bolig. Efter bodelingen gælder der det samme som for papirløse.

”For papirløse giver dette øjeblikkeligt skattemæssige udfordringer”

Konsekvenser ved nedsættelse af elafgiften

Selvom elregningerne nærmest er eksploderet, så vil en nedsættelse af elafgiften til EU-minimum kun hjælpe lidt. Det gælder både for erhvervslivet og for borgerne.

Af Mette Lund Hansen, mld@bdo.dk

Elafgiften udgør i øjeblikket et beløb på 0,763 kr./kWh eksklusive moms. På grund af de stærkt stigende energipriser - herunder altså også på el - tales der på Christiansborg meget om muligheden for at nedsætte afgiften til EU's minimumsniveau, der er på 0,4 øre for erhvervsmæssigt forbrug og 0,8 øre for privat elforbrug. Enten permanent eller for en kortere periode.

Mens afgiften på naturgas kun indbringer statskassen et årligt beløb på under 3 mia. kr., så giver elafgiften et provenu på omkring 11 mia. kr., jf. denne [oversigt fra Skatteministeriet](#). En nedsættelse af afgiften koster derfor statskassen dyrt - i alle tilfælde hvis nedsættelsen skal være permanent og i øvrigt gælde for alle - men for den enkelte betyder en nedsættelse ikke helt så meget, som mange måske håber.

Private

En gennemsnitsfamilie antages at have et årligt strømforbrug på 4.000 kWh. En nedsættelse af afgiften til EU's minimumstakst vil derfor give disse en besparelse på beskedne 315 kr. om måneden.

En sådan nedsættelse vil derfor selvsagt have størst betydning for dem, der har et større elforbrug end gennemsnittet, herunder børnefamilier samt husstande med el- eller hybridbil uden abonnementsordning på strømmen til denne.

Boligejere med elvarme, herunder varmepumpe, vil til gengæld ikke få større glæde af en nedsættelse af afgiften end gennemsnittet, da de i forvejen kun betaler elafgift med minimumssatsen for deres forbrug ud over 4.000 kWh om året, hvis ellers registreringen af varmekilden i BBR-registret er korrekt.

Erhverv

Som en symbolsk gimmick slukkede Coop for nylig kortvarigt for lyset i 300 Dagli' Brugsen-butikker for at gøre opmærksom på de udfordringer, som de stigende energipriser giver dem.

En sænkelse af elafgiften vil imidlertid ikke hjælpe hverken Coop eller andre dagligvarebutikker. De betaler nemlig i forvejen kun EU minimumssatsen for den strøm, som de bruger. Det er derfor ikke elafgiften, men den stigende markedspris på strøm, som er deres udfordring.

En umiddelbar nedsættelse af elafgiften vil derfor primært kun være til glæde for to grupper. Nemlig de liberale erhverv samt virksomheder mv. med momsfrie aktiviteter.

For de liberale erhverv - fx advokater, revisorer, arkitekter, landinspektører og konsulenter - vil nedsættelsen tilmed kun kortvarigt få betydning, idet de fra næste år kan få godtgjort elafgift på lige fod med alle andre virksomheder.

Gruppen af virksomheder mv. med momsfrie aktiviteter omfatter blandt andet pengeinstitutter, forsikringsselskaber, attraktioner som zoologiske haver og museer mv. samt kommuner og regioner. De kan i dag ikke opnå godtgørelse af afgift af den elektricitet, som de bruger til momsfrie aktiviteter og vil derfor nok være dem, der opnår den største fordel ved en nedsættelse af elafgiften til minimumssatsen.

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger omkring 1.300 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har godt 100.000 medarbejdere i mere end 165 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.